

[Henry Christensen.]

ærede finansminister, at jeg tror, ministeren gør klogt i at overveje disse ting — overveje, om hensynet til de 400 mill. kr. kan begrunde, at man nu skal stå fast på, at lovforslaget skal gennemføres i denne omgang, når det først skal være med virkning fra den 1. januar. Jeg tror, dette er relevant og værd at tage med i sine overvejelser. Hvis man ikke gør det, tror jeg, man skaber uløselige vanskeligheder for sammenhængen mellem de forskellige sider af problemet.

Hvad udgiftspolitikken angår, skal jeg ikke gøre mange bemærkninger, for den har vi jo drøftet, men blot sige, at det naturligvis er lettere at få hold på hele udviklingen, når man går fra det ene år til det andet år, end når man går fra det ene år til det tredje år; det må enhver erkende, og det må den højtærede finansminister tage alvorligt med ind i sine overvejelser.

For vort vedkommende er det altså klart, at dette med en blankovksel eller med „det glatte ansigt“ ikke vil være tilstrækkeligt. Hvis der skal skabes en politik på bredt grundlag, er forudsætningen den, at der er den fornødne sammenhæng, og hvis denne sammenhæng ikke kan opnås, fordi udviklingen skal ske over 3 år, så er opgaven, hvis regeringen sigter mod en bred tilslutning i det høje folketing, den at lægge tingene til rette, så vi får en 2-årig gennemførelse, om jeg så må sige.

Det er altså, hvad jeg vil sige på nuværende tidspunkt. Jeg tror, det er et væsentligt led i betragtningen, for at man overhovedet skal kunne komme frem.

Jeg anerkender finansministerens imødekommenhed over for de principper vedrørende sammenhæng, vi har fremført, men det er ikke nok at vise principiel imødekommenhed; det vil være nødvendigt for folketinget, at der er tilvejebragt fornødne garantier, fornøden sikkerhed, for at folketinget tør gå ind i beslutninger af så omfattende art som dem, der her er tale om, alt under forudsætning af, at de administrative, tekniske og andre problemer også kan

løses tilfredsstillende. Jeg er enig i, at det er ikke noget, vi drøfter afgørende i dag, det vender vi tilbage til. Det er den anden sammenhæng, som jeg har villet understrege igen, fordi jeg tror, at den er helt afgørende for mulighederne.

Knud Thomsen: Den højtærede finansminister havde forstået mine bemærkninger tidligere på dagen på den måde, at jeg skulle have ment, at når administrationen havde haft knap tre fjerdingår til sit arbejde, så havde den dermed taget meget tid til sit arbejde imod de sommerferiemåneder, der var skænket folketinget, og de efterårs-måneder, der var skænket administrationen til den endelige gennemførelse. Når den højtærede finansminister kan misforstå mig, kan også andre, og jeg vil derfor gerne korrigere denne opfattelse. Jeg vil snarere sige, at når administrationen kun har haft tre fjerdingår til sit arbejde, så har den fået særdeles meget ud af disse tre fjerdingår. Det, jeg har peget på, er kun det, at den samlede tid, der har stået til rådighed både for administrationen og for folketinget, forekommer mig meget knap i betragtning af selve den størrelsesorden, den dybde, hvormed merværdiskatten vil gå ud i vort samfund.

Hvad jeg også har peget på, er, at den bl. a. vil komme til inden for erhvervslivet at berøre mange virksomheder, som er lidet egnede til at deltage i, skal vi sige opkrævningen af denne afgift, og jeg har navnlig peget på, at den kommer til at gribe ind på områder inden for den kommunale administration, den kommunale aktivitet, hvor man efter mit skøn har forholdsvis små muligheder for, som erhvervslivets forskellige grene har haft, at leve sig ind i den tankegang, at man skal deltage i opkrævningen af en afgift ved at lade registrering udføre af områder, der tidligere har ligget uden for afgiftsbeskatningen.

Jeg pegede også på i formiddags, at selv når og hvis vi blev færdige med lovfor-